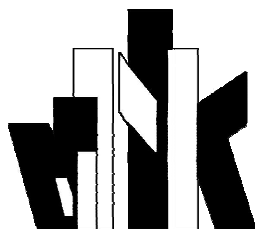

ORNITHOLOGISCHE VERENIGING

V.v.N.K. - GEEL

december 2006

34ste INTERNATIONALE NIEUWE KLEURENSHOW

VvNK - 2007- GEEL

Nekkerhal-Mechelen

Zaterdag 3 en zondag 4 november 2007

Verantwoordelijke Uitgever: Vaes Eddy
Weg naar de Grauwe Steen 89
3550 Heusden-Zolder

ALGEMENE VERGADERING

Onze algemene vergadering gaat door op

ZONDAG 24 DECEMBER 2006

Om 9 uur 30 in het

"WIJNHUIS"

Stationstraat 56, 2440 Geel

DAGORDE:

Bestelling kweekringen en aanbetalen lidgeld 2007

Lezing door Dhr Yves Aerts:

Dierenarts Yves Aerts heeft zelf reeds 25 jaar vogels. Dit betekent een ruime ervaring op het gebied van voeding, verzorging, aanschaf, huisvesting enz.... Door deze hobby was er tijdens de studie diergeneeskunde extra aandacht voor de vogelgeneeskunde. Deze unieke combinatie van werk en hobby hebben tot een hoog niveau van praktisch toepasbare vogelgeneeskunde geleid.

Breedmax: dit conditie- en kweekbevorderend product werd door Yves Aerts in eerste instantie voor de eigen hobby ontwikkeld. Het resultaat bij de eigen vogels was zo goed dat het product nog verfijnd en op de markt gebracht werd.

GERED !!!!!!!!!!!!!!!

Eindelijk, twee en een half jaar nadat we te weten kwamen dat onze rekeningen leeg geplunderd waren, kunnen we zeggen dat onze vereniging gered is! Wat Marc ons heeft aangedaan, heeft de V.v.N.K. niet klein gekregen!

We hebben dit met zijn allen gedaan. Als bestuur hoeven we er niet hoog mee van de toren te blazen, maar we mogen wel fier zijn dat we in juni 2004 de handschoen opgenomen hebben en geweigerd hebben onze vereniging hierdoor ten onder te laten gaan. Een belangrijke beslissing ... en toch hebben we die zeer snel genomen.

Ons bestuur heeft een strijdplan opgezet, maatregelen genomen om enerzijds kosten te besparen en anderzijds inkomsten te genereren. Maar het is door de steun van jullie allemaal dat we deze acties echt ten uitvoer hebben kunnen brengen. Een welgemeend dank-je-wel van onze voltallige bestuursgroep aan ieder van jullie die ons in de voorbije 30 maanden op één of andere manier heeft bijgestaan!

Dat het zo lang geduurd heeft, heeft uiteraard alles te maken met de vogelgriep. We hadden wel al kosten gemaakt voor de show van 2005 toen die in laatste instantie toch niet mocht doorgaan. Die show had moeten zorgen voor de betaling van de Nekkerhal. We hebben het op een andere manier moeten aanpakken.

Ook dit jaar was het spannend tot het laatste moment: zéér veel geruchten in het buitenland als zou onze show niet doorgaan, tot eind oktober verbod op vogelbeurzen, etc. Maar de show én de verkoop zijn kunnen doorgaan, en op financieel vlak heeft dat ons opnieuw in een veilige positie gebracht. In maart krijgen jullie hierover de nodige detailinformatie, maar nu al kunnen we melden dat we méér geld in kas hebben dan nodig is om volgend jaar de Nekkerhal te betalen! Eindelijk is de druk van de ketel!

Op het moment dat ik dit stukje schrijf, hebben we nog geen bestuursvergadering gehad. Op die vergadering zullen we een evaluatie doorvoeren van onze eerste show in de Nekkerhal, op allerlei vlakken. Een agendapunt zal ook zijn het afschaffen van de crisismaatregelen die we genomen hadden. We gaan voorzichtig blijven, maar we zijn geen bank en hoeven niet nog meer geld te hebben dan wat nodig is om een tegenvallende show te kunnen opvangen. Zoals het meestal het geval is, hebben we zeer zeker ook financieel op jullie een beroep moeten doen. Denk maar aan de tombola in december, het etentje in maart, het optreden van Begijn Le Bleu, de crisisprijs voor een vermelding op onze website, verhoging van alle tarieven op onze show, etc.

De bedoeling is om alles onder de loupe te nemen en ervoor te zorgen dat we jullie binnenkort democratischere tarieven kunnen aanbieden. Ook kunnen we opnieuw beginnen denken aan bepaalde investeringen om onze show beter aan te kleden, of de werking te vergemakkelijken. Kortom, we kunnen opnieuw gaan functioneren zoals voorheen. Nochtans – en dat is dan misschien de positieve kant van heel dit verhaal – hebben we ondertussen geleerd dat een aantal dingen anders kunnen dan ze vroeger gebeurden. Die veranderingen moeten we natuurlijk proberen vast te houden.

Even terugblikken op de show ...

Over het algemeen hebben we zeer positieve reacties gekregen: veel ruimte tussen de vogels en in de vogelverkoop, genoeg licht om eindelijk onze showvogels eens goed te kunnen bekijken, gemakkelijker om te werken in deze zaal, etc.

Onnodig te zeggen dat er wel negatieve opmerkingen kwamen over de catering, niet zozeer over de kwaliteit van de aangeboden maaltijden (althans tijdens de showdagen) en dranken, maar wel over het te lange wachten. Iedereen was het daarover eens en ik kan jullie zeggen dat we in de voorbije maand al meerdere acties genomen hebben om hierin verandering te brengen op onze volgende show.

Verder zijn er de dingen die we wisten: als er in Geel 1.500 binnenkomt, dan is het drummen en krijgen bepaalde mensen ademhalingsproblemen; in de Nekkerhal zie je 1.500 mensen niet eens lopen. Meer ruimte is voor alles en iedereen goed, maar het

geeft een iets kalere indruk. Dat soort dingen.

Zoals elk jaar inventariseren we de punten ter verbeteringen, en dat zal dit jaar des te meer zijn, na onze eerste show op een nieuwe locatie.

Positief was ook het bezoek van méér Italianen en Spanjaarden dan de vorige jaren. Velen vertelden ons dat ze dit jaar eens kwamen kijken, en volgend jaar met een aantal vrienden zouden deelnemen aan onze show. Klinkt goed, maar toch maar even afwachten ... (wij hebben ook altijd dat gevoel als we in Reggio zijn, of er net van terugkomen).

Dominique en zijn ploeg hebben uitstekend werk gemaakt van onze catalogoog. Daar hebben we ook veel complimentjes over gekregen: goede kwaliteit, goed overzicht zowel per reeks als per liefhebber. Ook vonden vele mensen het positief dat bij elke reeks de naam van de keurder vermeld was. Vanaf dit jaar wordt elke reeks door één enkele keurder afgewerkt, ook al zitten er 125 of meer vogels in die reeks.

De zaal voor volgend jaar is vastgelegd. Wij hebben veel te danken aan Vera Servaes, directrice van de Nekkerhal, die zich erg flexibel opstelt t.o.v. onze club. Of dit te maken heeft met de charmes van Gerry of met het feit dat Vera 'Dorreke' mag zeggen tegen Door, laat ik in het midden. De samenwerking 'klikt', dat is het voornaamste. Van onze kant proberen we ervoor te zorgen dat alles zo correct mogelijk verloopt, zodat 'er geen klachten zijn'.

Zoals gezegd, meer nieuws in maart. Als jullie ondertussen zelf nog punten willen aanbrengen waarmee we in de toekomst rekening kunnen houden, laat het gerust weten aan één van onze bestuursleden.

Nogmaals dank voor jullie steun tijdens de donkere periode die we zijn doorgegaan. Ondertussen komt er zeer langzaam schot in de 'zaak Marc', er werd een perceel bouwgrond verkocht en hopelijk zien we binnen enkele maanden een deel(tje) van het geld dat ons werd afgenomen terug. Toch is het een goed gevoel te weten dat we dat niet meer echt nodig hebben om te kunnen overleven.

Lang leve de V.v.N.K.!!!

Désiré

KANARIEKWEKER IN SEVILLA

Niet alleen omdat deel 7 inmiddels een aardige tijd geleden is, maar ook omdat men beweert dat schrijven een ontspannende werking heeft. Wat ontspanning kan ik zeker gebruiken gezien de stress die de voorbereiding op de nationale Bondsshow momenteel met zich meebrengt. Voor mijn vertrek van een week naar Holland had ik een aantal vogels opgekooit zitten waarvan het grootste deel bestemd zou zijn voor de Bondsshow begin december.

Normaal gesproken kan ik de verzorging van mijn vogels met een gerust hart overlaten aan een goede kennis die dat met plezier doet. Er wordt gevoerd, water gegeven en eivoer aangemaakt precies zoals ik dat graag wil en zonodig worden er ook nog wat schoonmaakwerkzaamheden verricht. Geen probleem dus zou je zeggen. Toen ik echter op een zaterdagmiddag direct vanaf het vliegveld naar mijn vogelhok ging om daar nog wat Hollandse en Belgische kanaries onder te brengen, schrok ik me een ongeluk. Een aantal kooien zonder voer en een aantal kooien zonder water. Nog erger, tussen de 20 apart opgekooide vogels (lutino's en gelen) was er nauwelijks één te vinden die leek op de vogel zoals ik hem had achtergelaten. De gelen met gebroken vleugel- en staartpennen, maar ook de lutino's, die er aanvankelijk echt goed bijzaten, hadden het zwaar te verduren gehad. Snel wat bijgevoerd en water gegeven en door naar huis gegaan, redelijk vermoeid van de reis vanuit Amsterdam. Om 19.00 uur kreeg ik een telefoontje van de goede kennis. Hij had de nieuwe vogels gezien en begreep dat ik reeds op het hok was geweest. Hij nog niet eerder die dag, omdat hij de laatste drie dagen plotseling had moeten werken, de vogels waren er wat bij ingeschoten, maar alles leefde toch nog?

De volgende ochtend om 06.00 uur mijn bed uit om rond 10.00 in Marbella bij een kennis te zijn. Ik had voor hem wat Wit recessieve kanaries uit Holland en we zouden samen naar een show daar in de omgeving gaan om wat rond te kijken en een 10-tal van mijn vogels op te halen die daar zaten. Omdat ik tijdens de inbrengdagen in Holland zat, heeft hij dat voor me gedaan. Bij aankomst om 11.55 uur direct door naar de gelen om te zien hoe die erbij zaten. Ik had net mijn eigen gelen ontdekt (een catalogus was er niet!) toen om 12.00 uur het licht uitging. Einde show, terwijl me was verteld dat deze tot 15.00 uur zou duren. De kampioen bij de gelen leek me een aardige vogel, verder zaten er drie vogels met 90 punten waaronder nummer twee en nummer drie. Nummer vier bleek er één van mij te zijn. Niet ontevreden met dat resultaat wierp ik een blik op de zilveren gele, en dat was schrikken! Een vogel van het formaat Raza Española die als een raket door de tt-kooi vloog. En ook aan de doorkleuring leek het één en ander te mankeren. Leek, omdat ik dat niet geheel zeker weet. De verlichting van de show (meer dan 2000 kleurkanaries) bestond uit gelige gloeilampen die boven de stellingen zo'n 1.5 meter uit elkaar hingen, vrij beroerd dus.

Maar goed, hoewel verder dus geen vogel gezien dacht ik te kunnen uitkooien. Nee dus. Eerst de prijsuitreiking en vervolgens een receptie. Uiteindelijk kon ik als eerste om 15.00 uur mijn vogels meekrijgen. Die goede kennis had het allang voor gezien gehouden en vertrok even na twaalf met een smoes richting huis. Niet nadat hij me de inkooilijst van mijn vogels had gegeven. Later bleek dat hij de vogels op zijn naam en met zijn kweeknummer had laten inkooien. Twee van de 10 vogels verkeerd had ingeschreven en dus niet gekeurd en twee zwartkobalt gelen ingedeeld in de reeks zwartgelen en als zodanig gekeurd. De keurbriefjes van de vogels? Niemand die weet waar ze zijn. De behaalde punten van mijn vogels? Geen idee, op een gele van 90 punten na. Omdat er ook geen catalogus verkrijgbaar was zal ik de behaalde punten waarschijnlijk ook niet meer te weten komen. Vervolgens weer een autorit van dik 3 uur naar huis en naar het hok om de vogels onder te brengen. Die goeie kennis bleek dus niet meer dan een kennis te zijn.

De week voor de week Holland was Rob Kristel een paar dagen op bezoek. Eigenlijk om naar wat kanaries op zoek te gaan, maar eerst om een vogelexcursie te maken in het natuurpark Doñana. Met zes personen en onder begeleiding van een gids van 09.00 tot 18.00 uur op pad. Prachtig weer en prachtige vogels, zoals de Rode- en Grijze Wouw,

Vis- en Slangenarend, Bruine Kiekendief, Napoleonwever, verschillende reigerachtigen waaronder de Kwak en de Grote Zilverreiger, maar ook de Zwarte Ooievaar, Lepelaar en Flamingo en de Blauwe Ekster en Klapetekster.

Daarna door naar een kennis in Huelva. Volgens afspraak zou hij wat vogels aangekocht hebben waarom door een aantal liefhebbers in Nederland en België gevraagd was. Hoewel hij een aantal zwartgelen te kort kwam, was wat hij had zitten van goede tot zeer goede kwaliteit. Goede kweekvogels dus, hoewel er nog steeds mensen zijn die denken voor 35/40 euro in Spanje een kampioen te kopen. Die koop je zelfs in Holland niet, terwijl daar de vogels de helft goedkoper (of minder duur) zijn dan in Spanje.

's Avonds laat terug naar Sevilla om de lopers met vogels in het hok te plaatsen. De volgende ochtend uitgesorteerd en in kooien onder gebracht. Naast de reeds aangekochte Raza's Español en de agaats witten met azulfactor, kwamen daar dus ook nog eens een aantal zwartwitten (ook met azul), zwartgelen, zwarttroden, bruingelen en agaats- en zwartroodmozaïek en agaats- en zwartgeelmozaïek bij.

De week erop met deze vogels en een aantal koppels agaatspaal witten (en split opalen) en zwartgelen van mezelf naar Nederland. De toestanden die ik heb gehad met het verkrijgen van een gezondheidscertificaat zal ik u besparen, maar er waren momenten dat ik wenste dat ik er nooit aan was begonnen. Een deel van de vogels zou door de liefhebbers in Almere worden afgehaald en een deel in Scheveningen. Hoewel het met name in Almere op een gegeven moment spitsuur was en een beetje geduld een schone zaak bleek te zijn had vroeg in de middag toch iedereen min of meer de vogels waarom gevraagd was. Een iets tekort aan agaatspalen en zwartgelen en hier en daar leek een beoogde Razapop een man te zijn.

Helaas ook iemand die het nodig vond om agaatspaal en splitspaal te bestellen maar niet de moeite nam om ze af te komen halen. Gelukkig waren er andere liefhebbers die interesse hadden voor deze vogels, ze zijn dus toch nog goed terecht gekomen.

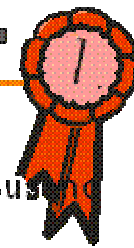
Dat zo'n vlucht met kanaries niet altijd smetteloos verloopt bleek deze keer. Na mijn terugkeer in Sevilla kreeg ik een telefoontje van een bevriend kweker waarvoor ik een aantal zwartgelen, agaatswitten en een koppel bruingelen had meegenomen. Hoewel een zeer mooi koppel bruingelen, bleek de pop een man te zijn. Daarnaast, en dat gelukkig voor de eerste keer na 6 van dit soort transporten, bleek één zwartgele het na een paar dagen op zijn hok begeven te hebben en zat een tweede er ook niet al te fris bij. Heel vervelend, zowel voor hem als voor mij. Maar eens kijken of daar een oplossing voor te vinden is.

Nog een kleine maand eer de vogels voor de Bondsshow ingebracht moeten worden, dus een kleine maand om te kijken in hoeverre er nog wat herstelwerkzaamheden verricht kunnen worden. De vogels zijn inmiddels ingeschreven en daarom moet nog eens alles uit de kast worden gehaald. Hoop dat het nog gaat lukken, want ik breng liever geen vogels in dan vogels waar ik geen vertrouwen in heb.

Ik houd u op de hoogte,

Robert De Bruin – Sevilla, november 2006 (Bron - Bird Web.nl)

SELECT

professionelles Aufzuchtfutter für das nächste Jahrtausend

Made in Germany - aus dem Hause HUNGENBERG

**SELECT Top 2000 • SELECT Canary • SELECT Exotic
SELECT Mosaik • SELECT Heiler • SELECT Budgie
SELECT Sitt • SELECT Mauser/Muta
SELECT Multi Complet • SELECT Animal Card**

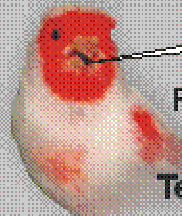
**professionale pastoncino
professional eggfood
professioneel eivoer
professionnel patée d'élevage**

Including all essential vitamins, minerals, trace-elements,
amino acids and fruit-oligosaccharide.

Contient tous essentiel vitamines, minéraux, oligo-éléments,
acides amino et fructo-oligosaccharides.

In 1kg, 5kg(bucket / seau) und 5kg(bag / sac)

Für optimale Züchterfolge und außergewöhnliche Schausergebnisse
HUNGENBERG voor succesvolle kwekers een kwaliteitsbegrip
HUNGENBERG - professionnel produits pour la élevage de succès

Futtermittel Hung**en**berg

www.futtermittelhungenberg.de

41464 Neuss/Germany • Am Krausenbaum 50a
Tel.0049(0)2131/940282 • Email: info@futtermittelhungenberg.de

RINGENBESTELLING 2007:

1. Alle ringenbestellingen of briefwisseling omtrent de ringen dienen gericht aan Door Peters Goudvinklaan 10, 2070 Zwijndrecht Tel: 03-2524527 Fax 03-2963630 E-mail Door.Peters@vvnk.org.
2. Leden die ringen bestellen moeten gelijktijdig lidgelden voor het jaar 2007 betalen. Men is echter niet verplicht een abonnement op het AOB maandblad te nemen indien men ringen bestelt. Informatie rond het lidgeld zie aparte pagina.
3. **Indien men de ringen per post wil ontvangen, gelieve dan ook bij de ringenbestelling de portkosten te betalen. (2,50 € gewone verzending, 6,50 € aangetekende verzending).**
4. Men kan een keuze maken tussen volgende gesloten ringen met stamnummer:

Aluminium	0.20 € per stuk
Gekleurde geanodiseerde	0,25 € per stuk
Grijs geanodiseerde	0,25 € per stuk

4. De ringen moeten besteld worden met minimaal 10 ringen of een veelvoud van 10
5. Wanneer bestellen en leveren:

Er worden dit jaar 5 bestellingen gedaan.

- Ringen besteld en betaald voor 31-5-2006 geleverd vanaf 1-10-2006
 - Ringen besteld en betaald voor 31-7-2006 geleverd vanaf 1-12-2006
 - Ringen besteld en betaald voor 30-9-2006 geleverd vanaf 1-01-2007
 - Ringen besteld en betaald voor 1-12-2006 geleverd vanaf 1-02-2007
 - Ringen besteld en betaald voor 31-1-2007 geleverd vanaf 1-04-2007
6. Het is verplicht, om vergissingen te vermijden de bestelbon volledig ingevuld en af te geven op de vergadering of te sturen naar Door Peters
 7. Betalingen gebeuren contant op de vergadering bij bestelling of via een overschrijving op rekening 979-6350462-71 bij Argenta op naam van de V.v.N.K.-Geel met mededeling bijvoorbeeld: *"250 gekleurde geanodiseerde ringen stamnummer KN507"*.

AL GEZIEN WAT EEN KLEIN VOGELTJE JOS HEEFT ... GEKOCHT?

Beste vrienden,

Sommige mensen hebben een hekel aan films met een einde dat nog alle kanten op kan. Jullie kennen de opmerkingen dan wel: 'Verdorie, moet ik daar zo lang blijven op kijken? Nu weten we nog niet hoe het juist in mekaar zit!'. Wel, dit verslagje zal in die stijl zijn, zodat we weliswaar meer dan een tipje maar toch niet de volledige sluier over onze Reggio reis oplichten en een aantal punten openlaten voor 'vrije interpretatie'.

Voor het eerst sinds ik erbij ben, hadden we het genoeg vrouwelijk gezelschap in onze groep te verwelkomen. Vera Botti, vertegenwoordigster bij Comed en dorpsgenote van Jos Schapmans, had gevraagd om met ons mee te reizen om in Reggio nader kennis te maken met de Comed vertegenwoordigers in Italië.

Aangezien ik gemerkt heb dat sommige collega's mijn artikeltjes van de vorige jaren

gebruiken om het vertrek uur van de reis van dit jaar te bepalen, zal ik ook hier maar aanvatten met de nodige statistische gegevens. Door had aangegeven dat hij samen met Guido Ceulemans, André Teugels en Gilbert Vanden Borre te 03:50 bij mij zou zijn en dat klopte tot haast op de seconde. Maar 04:30 aan de afrit in Heusden-Zolder zou scherp worden, dus stelde ik mijn collega's voor de keuze: ofwel eerst een kop verse koffie, ofwel op tijd in Heusden-Zolder ...

Na de koffie gingen we Staf Goris oppikken en het duurde toch tot 04:45 (na afloop van het academisch kwartiertje) eer Eddy belde om te horen 'of er misschien een probleem was?'. In Heusden-Zolder wachtten onze vrienden Eddy Vaes, Jos Vanoppen (Jos V.), Jos Schapmans (Jos S.) en Paul Huyghe ons op, zoals gezegd in het gezelschap van Vera. Vrouwelijk gezelschap krijgt van il professore Gilberto meteen 3 kussen, de anderen hielden het iets gereserveerder bij een hand.

Afscheid genomen van Nieke – die ook dit jaar weer gezorgd had voor boterhammetjes, zwarte chocolade en zelfs een pak chocoas koeken voor chauffeur en navigator, waarvoor dank – Eddy als navigator bij ons in de wagen, Staf bij Jos V. en dan konden we vertrekken.

Na een paar honderd meter bleef de auto van Jos V. al achter. Ik reed nog 100km/u, dan 90km/u, dan nog minder ... op de autosnelweg ... en nog bleven ze achter. Meteen dan maar naar Jos S. gebeld: "Awel, Jos, wat is er? Kunnen jullie Vera nu al niet meer gerust laten?". De toon was gezet, ... we kregen als antwoord dat er een probleem met een gordel geweest was ... alleszins kon iemand niet goed ingesnoerd worden.

We hadden lang getwijfeld over hoe we zouden rijden. Blijkbaar is sinds enkele maanden in Duitsland een nieuwe wet van kracht: men moet in de winter met winterbanden rijden! Bij controle riskeert men een boete van 20 euro (nog doenbaar) en indien men een ongeval heeft, zelfs al is men niet in fout, wordt het ontbreken van de winterbanden even erg beschouwd als dronken achter het stuur zitten (dat is natuurlijk andere koek). Zouden we dan beter over Frankrijk rijden? Het is uiteindelijk toch Duitsland geworden omdat het weer zo zacht was en het risico op controles ons klein leek.

Na de vele verslagen van onze Reggio reizen van de voorbije jaren, hoef ik jullie er niet veel meer over te vertellen. Jullie kennen de weg waarschijnlijk uit het hoofd. Uiteraard konden we dit jaar niet meer stoppen in het wegrestaurant waar Gerry vorig jaar languit op de grond ging liggen: stel je voor dat ze ons herkennen ... Dus maar een andere stop ingepland, met een nieuwigheid dit jaar: 50 eurocent betalen voor de WC, maar het ticketje dat men daar kreeg kon men in rekening brengen bij het betalen van een

drankje of hapje in de cafetaria. Ik zal jullie niet vertellen dat ik mijn ticketje nog steeds op zak had toen ik weer thuis kwam ...

Tijdens de eerste stop begon de dag zich aan te kondigen, zowel buiten als in de ogen van mijn medereizigers. Toen we een tweede keer stopten – want Jos V. moest nog een vignet voor Zwitserland aanschaffen – was het ongeveer 11:00 en was iedereen klaar wakker. Guido had ondertussen al enkele bomen geveld ...

Toen we Vera vroegen 'hoe het ging', vertelde ze dat ze steeds op een heuveltje zat ... ik neem aan dat ze het midden van de achterbank bedoelde ... verder had ze aan de reis totnogtoe aan de ene kant een warme bil en aan de andere kant een warm oor overgehouden. Op de vraag wat ze het ergste (of het aangenaamste) vond, hebben we niet echt een duidelijk antwoord gekregen.

Even opletten bij de grensovergang in Basel, want we hadden samen toch een veertigtal vogels bij voor Italiaanse vrienden, en dan Zwitserland door richting Gottard en Bellinzona. Nog nooit hadden we op onze reis naar Reggio zo weinig sneeuw zien liggen ... enkel op de hoogste bergtoppen kon men er wat bespeuren.

Zoals elk jaar was het middagmaal in Bellinzona heerlijk en dan hebben we ons nog niet eens laten gaan in de verleidelijke desserts die men uitgestald had: versgebakken appelstrudel, vers exotisch fruit, Mövenpick ijs, mmm, ... Nog eens voltanken en dan richting Milaan. Ook daar ondervonden we uitzonderlijk weinig hinder in het verkeer: het leek wel een zondag.

Te 17:15, precies 12 uur na ons vertrek in Heusden-Zolder, kwamen we aan op de show in Reggio. Meteen toen we binnenkwamen werden we aangeklampt door een aantal bekenden die hun vogels voor de verkoop vrijdagavond al kwamen 'installeren'. Voor palmaressen was het jammer genoeg nog te vroeg, maar we konden al even langs de standen dwalen. Daar kocht ik meteen een flesje Vit E preparaat dat Gerry me gevraagd had. Toen Vera me even later zag, merkte ze op dat ik toch wel 'het verkeerde product' gekocht had: waarom geen Fertibol? Dat was mijn eerste 'flater'.

Rond 19:00 gingen we naar ons hotel. Dit jaar niet langer in hotel Cristallo, maar in het Holiday Inn. Omdat Vera pas later beslist had om ons te vergezellen en er op dat moment in ons hotel geen kamers meer vrij waren, zat ze in het centrum van Reggio in 'Alberto Reggio'. We zouden eerst inchecken en dan allemaal samen naar het centrum gaan, Vera laten inchecken en dan ergens een hapje gaan eten.

De GPS van André leidde ons Reggio centrum binnen. De straatjes werden smaller, en smaller, en smaller ... uiteindelijk kwamen we aan in de Via Giuseppe, 7 maar van "Albergo Reggio" niets te zien. Er was ook een 7d, 7c, 7b en 7a dus we gingen overal eens kijken, maar het enige huis dat enigszins op een hotel kon lijken, was de échte nr 7.

"Dit lijkt net een klooster!" zei Vera, toch wat ongerust, want daarenboven was 'de poort van het klooster' op slot (een slotklooster?). Ook bij ons groeide de bezorgdheid: het 'klooster' lag aan een smal steegje, waar met moeite twee fietsen naast elkaar konden rijden, als we aanbelden werd er niet geantwoord en buiten een plaatje dat over 'Hotel Posta' sprak, zou je dit gebouw nooit met een hotel associëren.

Vera belde nog eens naar het telefoonnummer van 'Albergo Reggio' dat op haar reservatie stond. Toen bleek dat we aan het juiste gebouw stonden, maar dat de sleutel moest afgehaald worden in Hotel Posta, enkele straten verder. Ik liep even met haar mee door het steegje. Ik 'hoorde' haar denken: 'Waar ga ik nu terecht komen? Als dit maar goed afloopt ...'. Ter informatie: de auto had ik gewoon midden op straat moeten achterlaten: parkeren kon niet in de Via Giuseppe, omkeren nog veel minder.

Vanuit het steegje kwamen we uit op de Piazza del Monte, waar we terechtkwamen in een avondmarkt. Door de omstandigheden hadden we echter niet veel oog voor de kraampjes – de markt bleek trouwens ten einde te lopen en iedereen was zijn kraampje aan het afbouwen – en even later vonden we Hotel Posta. Voor haar ontbijt zou Vera ook daar naartoe moeten, ongeveer 200m verwijderd van haar 'klooster'. Maar goed, ze had haar sleutel, ze kon naar haar kamer en ondertussen zouden wij parkeerplaats zoeken voor onze auto's.

'Zoeken' bleek het juiste woord te zijn. Het begon al slecht toen we de Via Giuseppe wilden verlaten: we moesten een bocht van 90° nemen – wat in dergelijke smalle straatjes met mijn 'busje' al geen sinecure is – en aan de hoek van de andere straat stond een wagen nogal breeduit en schuin geparkeerd. Beetje vooruit, beetje achteruit ... het was echt centimeterwerk, maar ik geraakte niet gedraaid zonder ofwel die wagen ofwel een muur te raken. Net toen Door eraan dacht om met een paar man die andere wagen op te heffen en wat opzij te schuiven, kwam een dametje het huis op de hoek uit gelopen (een soort 'pharmacia') en gaf ze aan dat het om haar wagen ging en dat ze meteen zou vertrekken. Zeg niet te gauw ... maar het was er toch weer één! (Ik weet dat ik dit soort seksistische of macho opmerkingen niet zou mogen maken, maar ik schrijf gewoon wat ik toen dacht.).

Door een doolhof van straatjes en pleintjes, waar overal marktkramers hun tentjes aan het afbreken waren, zochten Eddy en ik naar een parkeerplaats. We vonden die uiteindelijk, maar waarschijnlijk méér dan een kilometer verwijderd van het 'klooster'. Op het gevoel zochten we onze weg terug ... een kwartiertje later vonden we de rest van onze groep in de Via Giuseppe.

Vera zag er veel beter uit. Haar 'kloostercel' bleek eerder een klein appartementje te zijn, ze had wijn aangeboden gekregen, etc. Des te beter. Ondertussen was het al tamelijk laat geworden, we hadden een lange dag achter de rug en niemand had nog veel zin om te zoeken naar ons 'kelderrestaurant' van de vorige jaren: we zouden wel gebruik maken van de eerste aanvaardbare eetgelegenheid die we tegenkwamen.

Dat bleek 'Ristorante delle Notarie' te zijn. Eerst had ik voor 15 personen gereserveerd maar toen bleek dat onze 4 vrienden van de BPC West-Vlaanderen ons niet tot in de Via Giuseppe gevolgd waren, moest ik de reservering herzien tot 11 personen. We zaten alleen met onze groep in het restaurant, maar de bediening was vriendelijk en het eten was lekker: we konden eindelijk wat tot rust komen. Het werd al snel middernacht, dus bedtijd, want 's anderendaags wilden we om 07:00 ontbijten om te 08:00 aan de zaal te staan. Jos V. zou 'piccolo' van dienst zijn en zuster Vera komen oppikken en 's avonds weer wegbrengen naar haar hotel.

Ik had nog nooit mijn GSM als wekker gebruikt, maar aangezien Eddy dit deed, wou ik ook wel eens een poging wagen.

Bzzzz ... daar was hij! Kwart na zes! Ik richtte me op uit mijn bed, zag dat Eddy een half oog open trok en ik vroeg: 'Wie gaat zich eerst wassen? Jij of ik?' ... 'Ga jij maar', zei Eddy en trok de dekens nog eens goed over zich heen. Gewassen, geschoren, tanden geïetst, ... kleren aan en toen ik dacht dat Eddy naar de badkamer zou afzakken, vroeg hij: 'Désiré, ben je wel zeker dat het al zo laat is?' (nog maar eens een bewijs dat Eddy in alle omstandigheden beleefd blijft). Toen bleek dat mijn GSM op zomerruur stond en het op dat moment niet 06:40 maar wel 05:40 was. Verdorie.

Maar goed, wakker is wakker, dus besloot ik om naar de auto af te zakken, de vogels vers drinkwater te geven en wat extra zaad, en dan een ritje te maken om de kortste weg van het hotel naar de zaal te vinden. Uiteraard – hoe kan het ook anders – bleek de eerste optie die ik uitprobeerde niet de kortste, maar wel de langste weg te zijn. Bij de zaal stonden al een aantal vogelliefhebbers aan de poort te wachten en begonnen de eerste rijen op de parking zich op te vullen.

Toen ik terug op de kamer kwam (het was ondertussen iets voor half zeven geworden), vertelde ik dat aan Eddy. 'Je had misschien beter de auto laten staan?', zei hij. Inderdaad, goed idee! Dus, opnieuw naar beneden en nu langs de kortste weg naar de zaal. Ik parkeerde de auto, en wandelde terug naar het hotel (+/- 2km). Toen ik daar aankwam was het tijd voor ontbijt. Met Jos V. spraken we af dat hij een eerste groepje zou droppen aan de zaal, dan Vera halen en vervolgens de rest oppikken op de terugweg naar de zaal. Aangezien die 'rest' nog te talrijk was, besloten we met een 4-tal mensen te voet naar de zaal te gaan.

Zoals gewoonlijk op zaterdag in Reggio, was er een 'gezellige drukte' (op zondag is het daar over de koppen lopen). Dit jaar waren er méér dan 16.000 vogels in de show, gelijk verdeeld tussen postuur- en kleurkanaries. In de verkoop werd het aantal vogels op +/-

40.000 geschat, en uiteraard gebeurde er ook nog één en ander op de parking. Het blijft een groots en uniek gebeuren. We zorgden ervoor dat de mensen voor wie we vogels meegebracht hadden, deze snel kwamen afhalen zodat er plaats in onze lopers was voor onze eigen nieuwe aanwinsten.

Ook dit jaar was de kwaliteit in de verkoop wisselend, maar ieder vond wel iets naar zijn zin. Vanuit onze V.v.N.K. bestuurshoek keken we natuurlijk ook naar een paar organisatorische aspecten: vogelverkoop standen, verkooprekken, andere standen, etc. We hadden een doos V.v.N.K. palmaresen meegenomen voor standhouders en liefhebbers die eventueel interesse zouden hebben om volgend jaar aan onze show in de Nekkerhal deel te nemen. Deze werden enthousiast onthaald.

Het gebruikelijke ritueel speelde zich af: Gilbert hoopte de doosjes met vogels op onder zijn jeansvestje, ook André liep al snel met een paar doosjes rond, we kwamen veel bekenden tegen, de meesten op zoek naar 'strepen' ... Af en toe kwam men me opzoeken om de sleutel van de auto te vragen en zodoende de aanwinsten in de lopers te zetten.

Jos V. had mooie Raza Espagnols op de kop kunnen tikken. Mooi betekent in dit geval 'klein': ze waren nóg kleiner dan die van verleden jaar. Dat zijn dus van die vogeltjes waarvoor je moet opletten dat ze niet ontsnappen tussen de tralies van de kooi! Ik hoef jullie niet te vertellen welke commentaren Jos V. hierop allemaal kreeg: 'He Jos, ik hoor dat je zo'n klein vogeltje hebt ...' ... en even later '... gekocht?', of 'Vera, heb jij Jos zijn klein vogeltje al gezien?', en dan natuurlijk ook: 'Beter een kleine plezante, dan een grote ambetante!'.

's Middags moesten Eddy en ik bij onze vrienden Enzo en Peppe op de stand gaan. Daar kregen we brood met kaas, allerlei soorten salami en natuurlijk wat 'vino'. De lunch is daar echt een gezellige boel. Tijdens de lunch ontmoetten we onze vriend Kees Maandag, binnenkort afscheidnemend president van de C.O.M., en met hem konden we even filosoferen over standaarden, keuringen en keurders, de toekomst van het C.O.M. bestuur, etc.

Ook Vera kwam er opdagen en natuurlijk kreeg ook zij meteen een beker wijn, een stukje brood en enkele schijfjes salami toegestopt. Vera had ondertussen een aantal standen bezocht en nieuwe contacten gelegd. Ze heeft ons bestuur bij Comed uitgenodigd: we zullen binnenkort met hen bespreken of er op één van onze komende vergaderingen een lezing kan gegeven worden over het onderzoek dat Comed verricht en de producten die dit oplevert, voornamelijk dan in functie van onze kleurkanaries. En natuurlijk zei Vera dat Winmix een beter product was dan elk ander voedings supplement

dat op de markt aanwezig was.

De dag liep stilaan ten einde, voor 's avonds had ik opnieuw in Il Cigno gereserveerd en dus besloten we huiswaarts te keren. Taxi Vanoppen deed er nog twee extra ritjes naar het centrum bovenop.

Il Cigno was opnieuw propvol gelopen. We hadden een lange tafel voor 22 mensen, zoals het hoort de 'kleur' aan de ene kant en de 'postuur' aan de andere kant. Ook onze vriend Paul Tielens was opnieuw van de partij, toch enigszins ontgoocheld dat zijn nieuwe mutatie nog niet erkend was. Jullie herinneren zich dat nog wel: de 'Antwerp Fancy', met als specifieke kenmerken: een dikke nek en een grote bek.

Op onze website vinden jullie binnenkort een aantal sfeerbeelden, zowel specifiek van het Il Cigno etentje als van de rest van onze reis. We hebben veel plezier gemaakt, zoals gewoonlijk elkaar wat gepest, mooie vogeltjes gezien, veel over vogeltjes en hun verzorging gepraat en gefilosofeerd, en verbreed met onze Italiaanse vrienden.

En Vera heeft zeer zeker 'haar mannetje gestaan', maar we hadden niet anders verwacht: ze wist immers waaraan ze begon toen ze samen met 10 mannen naar Reggio vertrok. Of de reis voor haar is meegevallen zullen jullie waarschijnlijk volgend jaar

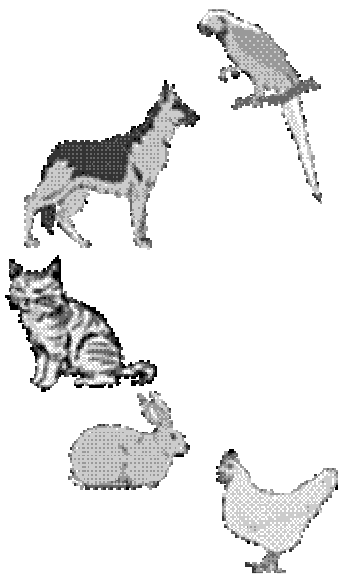
kunnen beoordelen: gaat ze nog mee? Of houdt ze het voor bekeken.

Zondagmorgen vatten we rond 09:00 de terugreis aan. We waren stilaan door de voorraad geraakt, die Nieke had meegegeven. Maar Francine had een grote doos lekkere speculaas gebakken en die deelde Door gul uit. Natuurlijk mag ik ook niet vergeten dat Gilberto een lekkere chocolade cake mee had, daaraan hadden we ons al tijdens de heenreis tegoed gedaan. Ook de snoepjes bleven circuleren, ... Enfin, jullie begrijpen waarom ik mijn stuur niet wil afgeven: de chauffeur wordt in de watten gelegd.

De terugreis bood eveneens constant goede omstandigheden om te rijden. Enige minpuntje was een uurtje file-rijden wegens werken aan een brug over de snelweg, in Duitsland. Rond 21:30 waren we weer aan de afrit Heusden-Zolder waar Nieke de helft van ons gezelschap kwam oppikken. Deze keer waren er van iedereen 3 kussen bij voor Vera, maar Gilbert bleef uiteraard 'numero uno'.

Het zat er weer op: bedankt, vrienden, voor de vele aangename uren! Ook aan dit verslagje is een eind gekomen. We kijken nu al uit naar volgend jaar!

Désiré

Bakker

Volière Bouw

Kunstof kweekkooien

Openingstijden:

Maandag t/m vrijdag 9:00uur – 17:00 uur

Zaterdag op afspraak

Aluminium Volieres op maat

Voliere onderdelen

Nachthokken op maat

Kunstof kweekkooien in diverse soorten en maten

Ziektekooien

Accessoires

Voeding

Voederartikelen

www.volieres.nl

• Bakker Voliere Bouw Kunstof kweekkooien • Olden Eibergsedijk 1F • 7151 NB Eibergen •

• Tel +31 545-432192 • Fax +31 545-479794 • Email: info@volieres.nl •

BETALING LIDGELDEN 2007:

Leden kunnen hun lidgeld nog altijd vereffenen op de algemene vergadering of via overschrijving op één van volgende rekeningen:

· voor België op rekening 979-6350462-71 bij Argenta,
telkens met vermelding van het corresponderende lidgeld (zie tabel hieronder)

Belgische leden

Lidgeld VvNK	10,00€
Lidgeld VvNK + AOB met tijdschrift	27,00€
Lidgeld VvNK + AOB zonder tijdschrift	17,50€
Lidgeld VvNK + KBOF Witte Spreeuwen	26,00€
Lidgeld VvNK + AOB met tijdschrift + KBOF Witte Spreeuwen	43,00€
Lidgeld VvNK + AOB zonder tijdschrift + KBOF Witte Spreeuwen	33,50€
Lidgeld VvNK + NBVV Onze Vogels	36,00€
Lidgeld VvNK + AOB met tijdschrift + NBVV Onze Vogels	53,00€
Lidgeld VvNK + AOB zonder tijdschrift + NBVV Onze Vogels	43,50€
Lidgeld VvNK + KBOF Witte Spreeuwen + NBVV Onze Vogels	52,00€
Lidgeld VvNK + AOB met tijdschrift + KBOF Witte Spreeuwen + NBVV Onze Vogels	69,00€
Lidgeld VvNK + AOB zonder tijdschrift + KBOF Witte Spreeuwen + NBVV Onze Vogels	59,50€

Nederlandse leden

Lidgeld VvNK	10,00€
Lidgeld VvNK + AOB met tijdschrift	38,50€
Lidgeld VvNK + KBOF Witte Spreeuwen	35,00€
Lidgeld VvNK + AOB met tijdschrift + KBOF Witte Spreeuwen	63,50€

BESTUUR VvNK

Voorzitter		Van Vlasselaer Ronald Welkensvenstraat 4 C 3201 Langdorp	+32 (0)16 - 572852
Ondervoorzitter		De Jong Sjaak Oude Liesboslaan, 277 4839 AC Breda- Nederland	+31 (0) 765224028
Ondervoorzitter		Deyaert Wilfried Panoramalaan 18 1650 Beersel	+32 (0)2 - 3777494
Secretaris Penningmeester		Noël Désiré Kappelleweg 34 2230 Ramsel	+32(0)16 - 696778
2de Penningmeester		Van Lissum Martin Veldhovenring 114 5041 BE Tilburg - Nederland	+31(0)- 135435764
Coördinatie sponsoring		Mertens Gerry Kleine Pijpelstraat 23 2221 Booischot	+32(0)15 - 226032
Organisatie TT Verantwoordelijke nieuwsbrief		Vaes Eddy Weg naar de Grauwe Steen 89 3550 Heusden-Zolder	+32(0)11 - 573052
Coördinatie lidgeld, ringen & ICT		Peters Theodoor Goudvinklaan 10 2070 Zwijndrecht	+32(0)3 - 2524527
Organisatie catering en festiviteiten		Schapmans Jos Lindestraat 20 3512 Stevoort	+32(0)11 - 313480
Ere-Voorzitter		Eysermans Rik Nieuwstraat 14 3300 Tienen	+32(0)16 - 822351
Ere-Ondervoorzitter		Stessens Raymond Leeuwerikstraat 19 2300 Turnhout	+32(0)14 - 415995
Ere-bestuusleden:		Vanuytven Jef Maal 3 2440 Geel	+32(0)14 - 580891
		Hoeks Mies Elsenhof, 20 5571 LA Bergeyck - Nederland	+31(0) 497571863 -

N.V.
S.A.

OST BELGIUM

Groothandel en fabrikant in vogeltoebehoren

- ☐ Alle soorten open vogelringen, zowel in metaal als plastic
- ☐ Groot assortiment drink- en eetbakjes
- ☐ Vogelnesten en nestkastjes in metaal, plastic, bamboe, steen, cocos
- ☐ Eigen fabricage van tentoonstellings-, africht- en kweekkooien

Maaseikerbaan, 39
3600 GENK
Tel: (089) 84 31 29

Open op weekdays:
10:00 - 12:30 en 13:30 - 18:30
Open op zaterdag: 10:00 - 17:30
Gesloten op dinsdag en zondag

